SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
SWEDISH WEEKLY
P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business. 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE: 29 011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes ej inskränka både den gamla och den nya adressen.

Insändt prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 10 November 1927.

EN HJÄLPVERKSAMHET BLAND SKANDINAVERNA, SOM FÖRTJÄNAR VÅRT STÖD.

SEDAN många år tillbaka ha en del skandinaviska män och kvinnor fullständigt oegennyttigt påtagit sig det synnerligen krävande arbetet att vara sina landsmän till ekonomiskt stöd, när sjukdom och nöd stå för dörren. Den Skandinaviska Centralkommittén, sammansatt av representanter för samtliga föreningar, samfund och officiella företag bland landsmännen, har nedlagt ett allmänt uppskattat arbete för att bistånd de av våra landsmän, vilka av olika anledningar drabbats av penningbrist. Det skulle taga allt för stort utrymme att i dessa spalter närmare redogöra för denna institutions rika och välgrundade arbete, men överallt möter man erkännanden i ord och även någon gång i handling, att dess arbete varit av stor och värdefull betydelse för många av våra landsmän, ej blott i Winnipeg, utan säkerligen i minst lika stor utsträckning i stora delar av västra Canada.

Tiotentals hjälpsökande, vilka säkerligen av Centralkommitténs medlemmar fått bistånd av dem och svälta, kunna styrka detta och visa ofta också sin erkänsla för detta arbete, när förhållandena börjat gestalta sig annorlunda för dem.

Skandinaviska Centralkommittén arbetar uteslutande med hjälp av frivilliga bidrag. De medel som inkomsterna erhållas genom de tvenne årligen återkommande konserter, kommittén anordnar i de olika skandinaviska kyrkorna. Nu kommittén åter i begrepp att arrangera en sådan konsert den 15 denna månad i Svenska Templarkyrkan, vilken denna gång är i tur att uppbåta sin lokal för det goda ändamålet. Det torde vara på sin plats att även genom denna tidnings spalter rikta en varm vädjan till alla dem, vilka äro i sådana ekonomiska omständigheter, att en uppoffring till fromma för nödställda och lidande är överkomlig att skänka kommittén sitt stöd i form av en kontant gåva.

Vintern är nu kommen och många av våra unga landsmän komma åter till Winnipeg för att vistas där över den kalla tiden av året. Många av dem komma med all säkerhet att behöva Centralkommitténs understöd, innan våren åter är här och arbetet ute på fälten kan påbörjas. Det gäller då för kommittén att vara beredd på att giva dem, som kanske av en eller annan anledning oförskyllt råkat i ekonomiska svårigheter en hjälp i form av mat, husrum eller kläder. Därför måste kommittén hava reserver till sitt förfogande och därför är det också varje landsmans skyldighet att söka stödja kommitténs arbete. *"Många bäckar små, göra en stor å"*, heter ett gammalt vist ordspråk, som här kunde komma till användning. Och följes det, torde intet tvivel behöva råda om att Centralkommittén, när våren kommer, har kunnat utföra ett betydelsefullt arbete till fromma för nödlidande landsmän.

Bidrag till denna behjärtansvärda organisation kunna tillställas dess sekreterare, Mr. M. A. Meyer, 413 Logan Ave., eller dess kassör, Mr. C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Winnipeg, Man.

FÖRHANDLINGARNA I OTTAWA.

DEN interprovinsiella konferensen i Ottawa göter framför allt upp mot frågan om The British North America Act *kan* förändras och om en förändring skall visa sig vara till skada för landets relationer till Imperiet i övrigt eller ej.

I ett av sina många temperamentsfulla tal yttrade Ontarios premiärminister Fergusson bland annat, att om Canadas befolkning påyrkar en förändring av landets nuvarande konstitution, skulle detta innebära, att en oenighet mellan landets nio provinser bleve följden och det nuvarande vänskapliga förhållandet till Storbritannien rubbas.

Detta uttalande är, om pressreferaten visat sig korrekta, naturligtvis obefogat. Finnes verkligen någon som helst anledning för Storbritanniens parlament att förvägra eller misstycka, att den canadensiska nationen begär en förändring av en konstitution, som avfattades för 60 år sedan, då Canadas utveckling ännu låg i sin linda och då man icke ens kunde äna att hela det vidsträckta landet efter ett 60-årigt pioniärarbete skulle bilda en enig kedja av nio stora och rika provinser?

Premiärminister Gardiner från Saskatchewan hade obetingat rätt, då han fällde följande yttrande som svar på Hon. Fergussons anförande: "Konstitutionen har varit föremål för tillägg och förändringar förr; om det visar sig vara nödvändigt att göra nya förändringar eller tillägg till densamma, *komma dessa att företagas*".

Att tillägg till konstitutionen behöva göras är redan fastslaget. Många av de frågor, vilka varit föremål för behandling i Ottawa under konferensens gång, tangera konstitutionen och dess bestämmelser. Men att något som helst missljud skulle behöva förmärkas från London, när Canadas parlament beslutat företaga dessa ändringar, är absurdt att påstå. Premiärminister Fergusson och hans likasinnade böra komma ihåg, att Storbritannien ej begär att Canada skall fjäska för henne utan väntar att vår stora och betydelsefulla nation skall veta att rekommendera det bästa och förmånligaste för sig. Något brott mot relationerna till Storbritannien behöver ej bliva följden härav, och endast den småsinnade kan se något olämpligt i, att en ung nation söker stå på egna fötter så långt dessa bära, och så länge intet försök till en störning av det goda förhållandet mellan moderlandet och det egna landet förmärkes eller spåras bakom handlingarna.

* * *

Om vi ett ögonblick skulle stanna inför senatfrågan, som kanske mer än någon annan förmått sätta sinnena i brand i Ottawa, finna vi då, att den canadensiska senaten är den mest efterblivna och förstockade, som något land med undantag av Italien kan uppvisa. Inte ens Storbritannien, som ju är känt för sina föråldrade parlamentariska vanor, uppvisar ett motstycke till vår senats arbetsordning. Icke blott det, att herrar senatorer få sitta kvar i sitt ämbete ända till dess de icke längre kunna hålla sig kvar på stolarna eller fåtöljerna på grund av ålderdomssvagheet, utan vad som kanske är mest anmärkningsvärt är, att senatens veto äger bestånd oaktat alla försök från den andra kammaren att genomdriva ett önskat lagförslag.

Av 1911 förändrades Storbritanniens [illegible] till vår senat på två sätt, att om [illegible] ånger godkänts av House of [illegible] under en tidsperiod av tvenne år, [illegible] förslaget genomdrivas utan House of Lords medgivande. Detta är, vad västra Canadas representanter, understödda av vissa andra delegater till den interprovinsiella konferensen, vilja genomdriva även här.

Det torde naturligtvis icke kunna förnekas, att det är av betydelse för ett land, om en lagstiftande församling åtminstone i viss mån är absolut oberoende av sin väljarkår, men det är förkastligt, om denna församlings befogenhet och bemyndigande ej beskäres så, att [illegible] kan kunna vinna anslutning till det, gäller att avfatta ett för hela landet ytterst viktigt beslut.

* * *

Immigrationsfrågan harävenledes varit under debatt i Ottawa. Quebecs premiärminister, Hon. Taschereau, har fällt ett yttrande, som det vilket man kan förstå, att den icke-canadensiska befolkningen i Quebec varit av mindre god beskaffenhet och i stor utsträckning av skada för landet. Västerns premiärministrar synas emellertid vara av helt annan uppfattning. Enligt deras samstämmiga yttranden klarlägges tydligen, att en viss slags immigranter, synnerligast sådana som icke komma från Syd- eller Centraleuropa, varit av stort värde för landet. Premiärminister Gardiner framhöll under debattens gång bland annat, att varje frisk och arbetsduglig samt villig man eller kvinna, som kommer till Saskatchewan kan räkna arbete inom 24 timmar efter sin ankomst till provinsen. När en av Canadas mest framträdande statsmän fäller ett sådant yttrande, innebär detta en garanti för att arbetsförhållandena i provinsen äro goda, och att arbete finnes i tillräcklig mängd för att talet om arbetslöshet skall visa sig vara obefogat. Men naturligtvis går det då icke an för nykommren att ställa sig tveksam, då arbete erbjudes honom eller henne. För männen finnes fortfarande tillräckligt arbete på farmarna under sommaren och i skogen under vintern, det gäller bara för nykommaren att komma ihåg, att de *måste* taga det arbete, som erbjudes dem och att någon som helst tanke på att ett välavlönat yrkesarbete skall stå öppet för dem, bara de söka detta, icke hör hemma här förrän de själva hunnit införsätta sig i landet seder, bruk och språk i så stor utsträckning, att de även i språkligt hänseende kunna göra sig gällande inom sina speciella yrkesfack. Alla måste gå igenom "hundåren" i Canada, innan de kunna nå mål'et. Så har det varit i alla tider och så kommer det att fortfara till dess industrien har hunnit i kapp med jordbrukets utveckling här i landet.

* * *

Den gångna veckans förhandlingar i Ottawa hava framför allt bevisat, vilken stor skillnad det ligger i västerns och österns uppfattningar om vad som är bäst för landets utveckling. De västra provinserna, i en del fall understödda av vissa av maritimprovinsernas ombud, hava klart och tydligt visat, att västerns problem äro av så stor betydelse för landet att största möjliga hänsyn måste tagas därtill. Östern har visserligen gjort vissa försök på att tillbakahålla utvecklingen, kanske mest på grund av sin skeva uppfattning om, vad Storbritannien kommer att anse förmånligast för sin egen räkning, men detta är klandervärt. Visserligen önska säkerligen alla, att förhållandet till moderlandet även i framtiden skall bliva det bästa tänkbara och att relationerna till detta land stärkas till alla delar, men detta innebär icke, att vi skola behöva åsidosätta utvecklingsfrågor enbart i den tron, att vi om dessa skulle genomdrivas, eventuellt kunna stöta oss med Imperiet i sin helhet. Det ligger naturligtvis klart för Storbritannien, att Canadas utveckling till en framstående nation i världen är av stor betydelse, icke enbart för Canada själv, utan lika mycket för Storbritannien. Därför är det av vikt, att Storbritannien söker stödja och underlätta vårt pioniärarbete. Ty där ligger bästa lösningen för samarbete mellan de olika till Imperiet anslutna nationerna.

Kärlek och tillgivenhet är i den rätta bemärkelsen ganska oförenligt. Att älska är att minnas — att tillgiva är att glömma.

Gudmundur Kamban.

CENSUR.

CENSUR är ett fruktansvärt ord, som frihetens riddersmän i alla tider brukat slunga mot mörkmäns och bakåtsträvares anhang! Vi äro rädda för ordet och vinnlägga oss om att uttala det med all tillbörlig avsky. Censur — det är ugglorna, som rådslå i skymningen om åtgärder under natten mot den inbrytande gryningen.

Mot docenten Alsterberg i Lund, som föreslog ett svenskt kulturvärn, riktat mot Amerika, uppstod en sällsynt obruten pressfront. Han uttryckte sig också oförsiktigt, då han lade upp kulturkrigsplanen efter geografiska linjer. Då man strider för kulturen måste man gå tillväga som bolsjevikerna och stimulera den slumrande upprorsandan i det land, man vill åt. Ty den bästa hjälp mot "Amerika" ha vi naturligtvis i det bästa Amerika självt. Där led alltså docenten ett välförtjänt nederlag. Men den andra delen av programmet: krig mot den dåliga och företrädesvis den amerikanska filmen, nedsablade också. Gud bevare oss visserligen för filmsmörjan, men censur, ett andligt tullväsen, kommer aldrig i fråga. Till och med en vanlig bojkott är rena dårskapen. Blott med bättre film kan sämre film förjagas. Allt annat röjer vår svaghet och rädsla.

Man har lust att ikläda sig en mörkmans skepelse och fråga om ej respekten för friheten kan gå för långt? Den kan bli en dogm som allt annat. Även friheten står i viss mån under det mänskliga förnuftets värdeskala. Även beträffande den bör regeln gälla att pröva och behålla de värdefulla. Ty det är inte otroligt, att man en vacker dag kan stå där bunden till händer och fötter i lutter frihet .....

Idealet är naturligtvis att det goda skall i frihet förjaga det onda. Men förutsättningarna äro inte alltid ideala. Redan äga vi en filmcensur, alltså ett medgivande åt den onda verkligheten. Vi lita således inte riktigt på den bättre filmens förmåga att vinna publiken till förfång för den sämre. Därpå är det det hänger. Publiken har en sorglig benägenhet att gynna sämre, det vill säga okonstnärlig, daltig och psykologisk lögnaktig och orimlig film framför den bättre. Publiken saknar ofta både vilja och förmåga att urskilja och döma. Frågan blir då, vilka som skola välja bland gott och ont: de bäst skickade eller den stora massan? Genom den censur vi ha, är i själva verket frågan redan besvarad.

Utan censur skulle vi inte reda oss långt i livet. Alla förändrar äro anhängare av censurens andliga våldsåtgärder. Innan "Fädernesland" omkom genom en brutal bojkott skulle ingen samvetsgrann fader låtit denna och andra jämförliga publikationer, som till äventyrs letat sig in i hemmets hägn, ligga framme på bordet till lektyr åt barnen i skoåldern. Inte ens om det utdelats gratis. Och ingen fader skulle säga till sin son: "Min son, detta är ett uselt, snuskigt blad; läs det uppmärksamt, och läs sedan denna tidning, "Unga Tankar", och välj!" Nej, den samvetsgranne fadern kastar ut smörjan och ser till, att den aldrig kommer innanför dörren. Ty inte doppar man sin son i en dypöl för att han skall bli ren? Och fastän man själv njuter sin pipa, tillåter man inte sin åtta- eller nioårige son göra sammaledes. Försöker han en gång, blir det en förmaning, två gånger, blir det smisk. Detta våld är i hög grad inkonsekvent och därför svårt att utföra, ty man röker ju själv, men det måste ske. I den fulla frihetens namn borde man ju lita på själens värnkraft, respektive fysikens, och dragning till det goda, men det göra vi i alla fall inte utan ta hellre det säkra framför det osäkra.

Och som barnen äro, så är den stora massan.

Kunde vi genom drakoniska åtgärder bli befriade från två tredjedelar eller helst från all underhaltig film, så borde man givetvis slå till. Och det rop över förmyndare, som självklart läte höra sig, kunde lämpligen besvaras med genmälet: förmyndare, det är vad folket behöver! Utom barnens århundrade ha vi nu ett massans och kvinnans. Alla tre behöva ett mothugg. Var lugn, det blir ändå aldrig ett poeslöst karlarnas århundrade .....

En upplyst censur är dock tyvärr lika sällsynt som en upplyst despoti. Och av lika litet garanterad varaktighet. Däruti ligger det risabla, icke så mycket i själva principen. En så beskaffad censur är nämligen en andlig maktfaktor, ett uttryck för smak och omdöme. Att böja sig för den är att ha vett att böja sig för ande och kultur. Det är egentligen att censurera sin inre människa. Att vara förmyndare för sig själv — även om det bättre juget är representerat i samhället genom upplysta censorer. Det är troligen därför vi äro så rädda att höra talas om en skärpt censur. Någon påtryckning utifrån till den egna censurens hjälp anstå vi helst ifrån. Man har sina skäl att behålla området helgat, absolut privat .....

För egen del skulle jag alltså utan att blinka tillråda en sträng och diktatorisk filmcensur, som dömde allt okonstnärligt, smaklöst och psykologiskt falskt till den iskallaste död. Med Torsten Fogelqvist som censor — han till dock icke höra talas därom — skulle jag sätta en ära i att böja mig för alla domar, som kunde komma att fällas. Något filmkonstens bygdemuseum behövde Sverige för den skull ingalunda bliva.

Men först torde andra vägar prövas till excempel en mognare och kunnigare filmkritik i pressen, förordad av alla parter. Och varför inte en bojkott, gällande för dem som utfärda en sådan? Göteborgs fackföreningar ha fått åtskilligt på pälsen för sin bojkottförklaring av amerikansk film. Varför skola Göteborgs fackföreningsmedlemmar inte få förklara, att de för sin del inte vilja se amerikansk film? Besynnerligt nog fruktar kritiken att bojkotten skall bli ineffektiv eller rent av verka i motsatt syfte. Faran för detta överskattas säkerligen. Hur som helst föreligger en allmän lust att komma åt ifrågavarande slag av film, bara inga åtgärder föreslås .....

Det farligaste med bojkotten är att de som utfärdat den kanske inte hålla den. Den fattades kanske i en församling på 150 personer, men gällande för 15,000. Det förefaller också som om animositeten mot Amerika stimulerat beslutet starkare än ovilja mot filmen och omsorg om den goda smaken. Det kunde tänkas en annan form till nödvärn mot en dålig film: ett slags filmråd. En kollektivitet sänder ett par mändagstittare att se på nöjena och därefter säga de sitt ord. På detta sätt kunde en lojal och verkningsfull bojkott äga rum utan bindande klausuler.

Sätten äro många. Men vi äro litet rädda för dem alla, från samhällets självbehärskning — censur — vi äro rädda för löjet, framför allt för det som kan komma från utlänningen.

IVAN OLJELUND.

Uppifrån och nedifrån.

Mussolinis nyfödda baby har hugnats med en mycket välkommen faddergåva. En grammofon av högsta kvalitet. Rätt så, ty detta torde vara det stackars barnets enda chanse i livet att kunna överrösta sin ädle fader.

* * *

Nu hava vi visst fått vinter på allvar. Med snö. Stadsborna ha därigenom på en gång blivit ytterst verksamma som farmare. De passa nämligen nu på att sätta rovor så fort de hinna. Många lära redan hava fått skörda frukterna av sina felsteg. Vilket i regel icke är så enbart angenämt.

* * *

Premiärminister Taschereau i Quebec påstod under interprovinsiella konferensens gång i Ottawa att 60 procent av provinsens icke canadensiska undersåtar sitta i fängelse. Hu då, så hemskt. Detta måste vara mindre behagligt även för den ärade premiärministern, som därigenom måste se största delen av sina egna före detta landsmän väl förvarade bakom gallerdörrarna. Ty som bekant är Quebec till största delen befolkat av franska element. Och vi som alltid trodde att fransmännen voro så samhällsnyttiga individer.

* * *

På tal om interprovinsiella konferenser, så hava Quebecs och Ontarios premiärministrar, understödda av Nova Scotias och New Brunswicks, förklarat sig icke vara i favör av en förändring av senatens nuvarande sammansättning. De vilja gärna att herrar senatorer skola få sitta kvar i sitt ämbete till döddagar, hur gamla och orkeslösa de än bliva. Västerns ombud tillsammans med Prince Edward Islands premiärminister vilja däremot se en mera dådkraftig och energisk senat. Detta påminner om en gammal historia från den tiden, då utvecklingen låg i sin linda även i Storbritannien. En av House of Lords mera ålderstigna medlemmar blev en dag tillfrågad, vad de höga herrarna egentligen håde för riksviktiga angelägenheter för sig i overhuset: "Ja,", blev svaret, "vi sitta mest och diskutera". — "Men när Ni tröttna på det då?" frågade den ytterst närgående interviuaren. — *"Då bara sitter vi"*, blev det typiska svaret.

* * *

Gummit på våra frimärken påstås innehålla ett sunt födoämne. Det har heller ingen dålig smak. Skada bara, att det kostar för mycket för att man skall kunna få sig ett mål därav.

* * *

Svenska Amerikanska Posten påstår, att Lindbergh erhållit en "geografisk" medalj. Eftersom vi varit av den naturligtvis synnerligen priktiga uppfattningen, att medaljer bruka förfärdigas av guld eller silver, skulle det vara mycket roligt, om vi kunde få reda på, hur en geografisk medalj ser ut. Kanske en jordglob eller bara en meridian?

* * *

På tal om s. k. språkliga egenheter, finner man ofta och framför allt hos våra ungdomar, vilka i skolsalar och å liknande platser få tillfälle att rådbråka sina kunskaper i ärans och hjältarnas språk, små näpna roligheter. Vi lämna här några typiska bevis på, hur god vilja men bristande tankegång kan framkalla de mest häpnadsväckande s. k. kriablomster:

Hästen är ett djur med fyra ben. Ett i varje hörn.

* * *

Om sommaren blir huden brunare genom att gå barfota eller taga solbad.

* * *

Gustav Vasa upplevde många märkvärdiga kreatur. Han hade en eldfast vilja.

* * *

På Skansen (i Stockholm) finns det isbjörnar, apor, lappar, rävar och andra djur.

* * *

Sparbankerna ha till uppgift att främja måfolkets väl och göra dem räntebärande.

* * *

Boskapen minskade under världskriget. Gustav Vasa försökte då införa holländska raser för sina avelsgårdar.

* * *

Många människor få syssla med betor från det de äro små, tills det blir socker av dem.

* * *

När jag blir stor. Då skall jag tjäna mycket pengar och köpa mig en Ford. Jag skall ha en trasa att tvätta av lorten med. Jag skall åka till Stockholm och låta kungen åka. Han skall vara gul med blåa ränder.

* * *

Vid — än växa träd, buskar, blommor och en annan gård.

* * *

Det levde en gång en drottning, som låg på sin dödsbädd.

* * *

Munkarna skulle på sina lediga stunder slöjda, måla och undervisa eremitbarn.

Ja, vi ses igen

CERES.

Köp Edra varor av P. Nelson.
409 DUFFERIN AVE.
Bästa varor och billigaste priser.

Fet sill i 10-lb. burkar	$2.50
Fet sill i 20-lb. burkar	4.00
Ansjovis i burkar	.50
Gaffelbitar i burkar	.50
Aptitbitar i burkar	.30
Ansjovis i Ostronsås	.55
Fiskpudding	.90
Fiskbullar	.50
Lutfisk, torr, per lb.	.35
Färdiglutad, per lb.	.15
Rökt Lax, per lb.	.65
Medvurst, Göteborgs stil	.60
"Brick Cheese" (sötmjölks ost) per lb.	.40
Mesost, per lb.	.30
Getmesost, per lb.	.65
Spisbröd, Stockholms	.35
Spisbröd, Rye Ola	.40
Spisbröd, Whole Rye	.30
Spisbröd, Rye Krisp	.45
Skorpor, per paket	.25
Bruna Bönor, per lb.	.20
Hela Gula Ärter	.12½
Svenskt öl, per flaska	.35
Enbärssirap, per flaska	.35
Lingon, per lb.	.20
Lingon i 20-lb. burkar	3.00
Kardemumma, per uns	.15
Anis & Fenkol, per lb.	1.40
Saffran, per paket	.15

Samt allt som tillhörer en väl ordnad speceriaffär.
P. NELSON
409 Dufferin Ave., Winnipeg, Man.

Sabbatstankar.

Herren kommer!

För S. C. T. av CARL WRICK.

"Bereden väg för Herran!
Berg sjunken! Djup stän opp!
Han kommer, han som fjärran
Var sedd av fädrens hopp:
Rättfärdighetens Förste,
Av Davids hus den störste.
Välsignad vare han, som kom i Herrans namn!

Det gamla kyrkoåret har gått till ända. Ännu ett nådens år med alla dess många nådatillfällen är förbi. Men efter detta kyrkoår förlänas dig nu genom Herrens nåd ett nytt sådant. Ännu en gång kommer Herren till sin församling. Ja, Herren kommer!

Advent betyder ankomst. Adventsöndagarna börja det nya kyrkoåret. Deras texter ropa alla detsamma: Herren kommer!

Han kommer fridfull och mild, erbjudande dig och mig sin nåd, som är varje morgon ny.

Du och jag förändras. Vi ha blivit äldre sedan förra årets advent. Men Herren är densamme! Vi ha förlorat många nådetillfällen, mycket gott ha vi uraktlåtit att göra, men mycket ont och mången synd ha vi begått. Det är så mycket vi ha att begråta. Många äro våra brister, både uppenbara och gömda. Du vet, vad den gudsmannen beder: "Herre, förlåt mig, mina gömda brister!"

Ja, vi äro bristfälliga. Vi äro sjuka, eländiga och fattiga.

Huru väl är det icke då, att Herren kommer, och att han ännu vill hjälpa, läka och upprätta. Han kommer i dessa adventsdagar såsom den saktmodige vingårdsmannen för att ansa och rensa sin plantering. Han kommer ännu för dig och mig såsom den gode Herden, sökande förlorade och vilsegångna får.

Men en gång skall han, såsom du nyligen hört av Domsöndagens texter, komma såsom den stränge Domaren. Då är nådens dag slut. Då äro alla nådetillfällen förbi. Då är dörren stängd .....

Men nu kommer han, Herren, Jesus Kristus, ännu mild och tillgänglig.

"Han kommer följd av frid och hopp,
de villade att söka opp
och frälsa de elända ...."

Vill icke också du höja ditt uppriktiga Hosianna-rop, då du ser Herren komma. Vill icke även du blanda din röst med alla dem, som nu sjunga och ropa, "Välsignad vare han, som kommer i Herrans namn?".

Varför skall du stå så kall och likgiltig är efter år? Är det icke tid för dig att böja dig i stoftet inför Herren, innan Döden böjer dig och jorden helt omfamnar dig? Ty du vet, att Herren skall komma en gång för den sista gången till jordens barn, som då alla måste böja sina knän och alla bekänna, att Jesus Kristus är Herre och Konung. Salig är du, om du nu redan i nådens tid böjer ditt hjärta och dina knän inför Kristus, som kommer i Herrans namn! Ja, böj dig djupt inför Herren! Men lyft ock ditt huvud upp med glädje och sjung ut ditt glada Hosianna-rop! Det är ju Kristus, din Konung, som kommer med förlossning och salighet! Utan honom vore du död. Men genom honom får du det eviga livet. Skulle du då vara stum och likgiltig då denne Ärones konung drager förbi? Nej, brist ut och sjung med glädje och fröjd den gamla härliga psalmen, sjungen av våra fäder under flydda adventstider,

"Strö palmer på den stig,
Där Herren nalkas dig!
Lägg för hans fot din prydnad,
Bekänn dig till hans lydnad!
Hosianna, pris och ära,
Vår Konung vi hembära!"

AMEN.

Dahl Steamship Agency. Norska Amerikalinjens s.s. "Stavangerfjord" lämnar Halifax å sin första julexkursion från Canada den 17 november. Passagerarna avresa från Winnipeg på söndagen i speciella vagnar och allt tyder på att Norska Amerikalinjens julexkursion kommer att bliva en verklig succes. s.s. "Bergersfjord" avseglar från Bergen den 16 november.

— Svenska Amerikalinjens s. s. "Drottningholm" lämnar Göteborg d. 10 ds. och s.s. "Stockholm" New York den 26 ds. samt Halifax den 28.

— Scandanavian American Line's s.s. "Hellig Olav" lämnar Oslo den 12 dr. och s.s. "Oscar II" lämnar New York den 17 november.

Biljetter till samtliga dessa linjer och årets julexkursioner kunna erhållas genom Dahl Steamship Agency 325 Logan ave., Winnipeg, Man.

Betala prenumerationen idag!

Low Round Trip Rates to the
Old Country for Christmas

4 DAGARS RESA ÖVER DEN STÖRSTA AV VATTENVÄGAR.

FRÅN	TILL
Quebec —Nov. 16—S.S. Montnairn	Cherbourg, Southampton, Antwerp
Montreal—Nov. 16—S.S. Montcalm	Glasgow, Liverpool
Montreal—Nov. 25—S.S. Melita	Belfast, Glasgow, Liverpool
St. John—Dec. 6—S.S. Montclare	Belfast, Glasgow, Liverpool
St. John—Dec. 9—S.S. Montrose	Belfast, Glasgow, Liverpool
St. John—Dec. 14—S.S. Montnairn	Cobh, Cherbourg, Southampton
St. John—Dec. 15—S.S. Montcalm	Belfast, Liverpool

Största och snabbaste fartyg till och från Canada.
Canadian Pacific's ångare äro välrenommerade för sin snabbhet, komfort och betjäning.
Extratåg och genomgående vagnar till fartygets sida.
Uppsök lokalagenten eller tillskriv W. C. Casey, generalagent, Wpg.

CANADIAN PACIFIC
WORLD'S GREATEST TRAVEL SYSTEM
Always carry Canadian Pacific Express Company's Travellers' Cheques, negotiable everywhere